د هيلۍ
ژوند
Ketabton.com
ناول
ليکواله: فوزيه ارزو
ډيزاينر: سيدادريس سادات
0731363201

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

فوزیه ارزو

۲۰۲۴ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پيژوندنه!

نوم.	د هيلې ژوند
ليکواله.	فوزيه ارزو
ډيزاين.	سيد ادريس سادات
کمپوز.	سيدادريس سادات
د ليکوالې شماره.	003378294943
د سادات شماره.	0731363201
چينل.	https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv
واټساپ ګروپ.	https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlHRDKRmRR1QHSz

که چيرې تاسې هم د کتاب په هکله مشورې ته اړتيا لرئ، يا هم غواړئ، خپل کتاب په پې ډي ېنه نشر کړئ، نو له موږ سره په لاندې شمارو رابطه وکړئ.

0731363201

AS

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب دې زما خوږ پلار جان او خوږې مور جانې ته ډالۍ وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه:

د شپې وخت و، موبایل مې وشرنګید، پورته مې کړ پر واټساپ درې پیغامونه راغلي وو.

او لیکلي یې وو:

اسلام علیکم!

تاسې سادات صاحب یاست؟

ما ورته ولیکل:

وعلیکم سلام هو مهرباني وکړئ، ویې ویل:

سادات صاحب یو ناول مې لیکلی دی، که تاسې یې راته له نظره تېر کړئ، او غلطیاني یې راپه ګوته کړئ.

نو ډېره زیاته خوشحاله به شم.

ما ورته ولیکل:

ولې نه په دواړو سترګو!

ناول یې راولیږه، ناول چې مې ولوست.

واقعا جذاب وو، او یوه دقیقه یې هم له ځانه بل خوا پرینخودم.

خوند یې راکړ، انجلۍ ته مې وویل:

دغه ناول درته زه نشروم، دا زما ډېر خوښ شو، انشاالله د پښتو ادب کې به یوه نوې کیسه وي.

چې تاسې به تر اوسه نه وي لوستې، نو زه مو د ناول په لوستلو کې خنډ نه جوړیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ، او ناول راسره ولولئ،

خو ها دا چې دا کتاب ما تاسې ته نشر کړ، نو تاسې یې په بدل کې زما یوټویب چینل چې په هغې کې هم درته لنډې کیسې نشروم، سبسکرایب کړئ.

او ښکلې کیسې پکې وګورئ، د چینل لینک!

https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv

د ننګرهار ملي راډیو کارمند

سیدادریس سادات

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیل

وړه کوړنۍ مې وه، مور پلار خویندې او ورونه!

یوه خور مې واده شوې وه، وار زما وو لسم ټولګي کې وم.

زده کړو سره مې بې حده ډېره مینه وه، له اوله ترلسم ټولګي پوري اول نمره وم.

ژوند کې مي یواځې یوه هیله وه، چې زده کړې وکړم.

پرمختګ وکړم او د خپلې ټولنې خدمتګاره شم، ښوونځې تازه پیل شوي وو. دا چې زه درسونو کې لایقه وم، نو درسونه هم راته هیڅ مشکله نه وو.

درسونو سره سره مي کور کارهم کاوه او د شپې مطالعه مي زیاته کوله، هرډول کتابونه مي لوستل، دا چې مانه مشران مې ورور نه وو.

نوځکه ضرورت لپاره مې کورنۍ کور لپاره موبایل اخیستی وو.

خپلو خپلوانو سره د خبرو کولو لپاره دا چې مورږ پاکستان کې وو او زیاتره خپلوان موافغانستان کي!

نو ځکه به زنګ باندي مصرف زیات راته، نو کورنۍ مې موبایل کي فیسبوک اوواتساف هم خلاص کړي وو.

نو مابه هم همیشه کتابونه پکي ډانلوډ کول، کله به مي معلومات ویل!

خوهیڅکله مې پردیو سره پکې خبره یا مسج نه وو کړی.

همداسي وخت تېرېده، یووخت د کورنیو ستونزو لامله ډېره خفه وم.

نو ستوري مي ورکړه مسنجر کې شپې مې درسونه ویل، چې موبایل کې د مسج غږ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي کته زماپه ستوري زياتو خپلوانو مي نظرونه ورکړي وو، هغو کې يوپردي هلک هم يونظر ورکړی و.

و ليکلي وو، چې مه خفه کېږه هره ستونزه يوه حل لاره لري.

ماهم ورته خاص پاملرنه ونه کړه، موبايل مي بند کړ.

دا چې ناوخته وو نوويده شوم، په سبا يې هم داسې د نورو ورځو په څېر ښوونځی، کار او بيا شپه شوه.

موبايل مي رپورته کړ، غوښتل مي فيسبوک وګورم، چي څه پکي نوي راغلي دي؟

چې ومې کوت، مسنجر کې بياهم هغه هلک لخوا مسج شوی وو، ليکلي يې وو.

سلام!

څنګه ياست!

هيله لرم ستونزه موحل شوې وي.

دا چې زموږ ايډي د هلک په نوم وه، نوماهم بل فکر ونه کړ.

يوځل مې همداسي پريښوده خونه پوهيږم ولې مي بيرته ځواب ورکړ، ومي ليکل!

ع سلام!

ښه يو شکر ستاسو دروغ صحت په هيله!

هوحل شوه مننه!

وروسته فيسبوک ته ولاړم، هلته د يوناول په ويلو بوخته شوم.

چي مسج راغی، ومې کوت هم هغه هلک وو ليکلي وو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـد مننې لپاره څه نشته، دا مو دنده ده شکر پخير حل شوې.

ځواب مي ورنه کړ يواځي مي مسج ورته لايک کړ، لږه شيبه ووته بيا مسج راغی، ليکلي يې وه.

ـزمانوم شاهد دی، افغانی يم خوپاکستانکې ـ ـ ـ ـ ـښار کي اوسيږم

کولای شم ستاسو په اړه پوهه شم؟

حيرانه شوم، چې دا هلک څنگه دومره مسجونه کوي، خو بيا مې هم ځواب ورنه کړ، لږه شيبه وروسته بل مسج راغی.

ـزماغوښتنه غلطه وه؟

پوهه شوم دا په دومره اسانی نه شاته کيږې، نو ځواب مي ورکړ:

نه غلطه نه وه خوشاله شوم، د پيژندلو مو زه هم افغانی يم، پاکستان کې اوسېږم هغه ځواب راکه!

ـنوم مو ؟

دا چې زه نجلی وم، ايډي د هلک په نوم وه .

نو هيڅ مي ورته ونه ويل:

لږه شيبه وروسته بل مسج راغی، ستاسو نوم څه دی؟

ـومي ليکل بې نومه !

د خندا ستېکر يې ولېږه وايي:

پوهه شوم د دې امله نه واياست، چې نوم مو ښايسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له نظره به یي کړم، خو ژمنه کوم ماشالله ورسره وایم، اوس کولی شی نوم مو راته ووښایاست؟

ورته ومي لیکل فکر کوم ما اوتا هېڅ نه پېژنؤ، نو د دومره ټینګار لامل مو؟

هغه: هیڅ لامل نه لري، زه هم کله کله ډیر خفه اوسم، د ستونزو له امله نو ځکه مې وغوښتل ملګري واوسو.

زه: ایاملګرتیا یواځې د ستونزو اوخفګان له امله کیږي؟

هغه: نه خوهغه وخت یوبل ډیر ښه درک کولای شي.

زه: پوهه شوم خواوس ناوخته دی، باید ویده شم.

تر بیا مخته ښه!

هغه: یعني زماملګرتیا نه قبلوې؟

خوخیر دا اوس لپاره مننه چي دومره وخت موراکړ، ماهم ورنه هیله وکړه داچې موبایل مې د کورنۍ وو، نو ټول مسجونه مي ډیلیټ کړه!

چې هسې نه ستونزه راته جوړه نکړي او ویده شوم، همداسي دوې ورځې تیرې شوې. هیڅ مسج ونشو دریمه شپه بیامسج راغی.

سلام !

څنګه یاست ښاغلی بې نومه!

ځان سره مې په بې نومه وخندل او لږ حیرانه هم وم.

چي داولې دومره شله دی، ځان سره به مي ویل ځواب ورکړم.

که نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله به مي هو ویل کله نه چي بل مسج راغی.

هغه: تاسو لکه چي نوم اخیستلو سره حساسیت لري، که څنګه!

ومي لیکل:

کله چې دومره پوهیږی نوبیا ولې دومره شله یاست؟

هغه: سمه ده، زه هم نور په بې نومه درته وایم.

ځان سره مي فکر وکړ، چي دا خو د نورو خبرو نیت هم لري، که کورنۍ مي پوهه شي یامسج وګوري نو کیدای شي بل فکروکړي.

نو پریکړه مې وکړه، چي ورته هرڅه ووایم.

تر څو نور مزاهیمت ونه کړي.

نوومي لیکل:

غواړم یوڅه درته ووایم، خوهیله لرم چې سم پوهه شئ.

هغه :مهرباني وکړئ.

زه: اصل کې زه نجلۍ یم، دا موبایل مې هم د کورنۍ موبایل دی.

زه یواځې د کتاب یا ضرورت لپاره ورنه کار اخلم، نوتاسو نه هم هیله لرم، نور پوهه شوي یاست، چي زما د نوم نه ویلو لامل څه دی؟

هغه څو د حیرانتیا ستیکرونه ولیږل.

وي لیکل:

زه هم لږ شکمن وم چي نوم ویلو کي څه ستونزه کیدای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نه پوهيږم، ماته ولې داسې ښکاره شوه، لکه هغه چې هيڅ حيران نه شو لکه هغه چې پوهيده زه نجلۍ يم.

په هرحال ورته مې وليکل:

زه :اوس خوپوهه شوې نوهيله لرم نور مسج ونه کړئ، ځکه چې دا کورنی موبايل دی.

همدې سره می موبايل بندکړ.

او ويده شوم، څوورځې تيرې شوې هيڅ مسج را نه غی، د هغه لخوا زه هم خوشاله شوم.

چې نور مزاهيمت نکوي، څلورمه شپه لس بجې يې بيا مسج وليږه...

سلام يې ليکلي وو.

ماهم بغير بغيرله دې چې ځواب ورکړم ډيليټ مې کړ لږه شيبه وروسته مسج راغی ډير اوږد وو يې ليکلي وو.

هغه : پوهيږم تاسو به اوس فکرکوئ، چې اوس پوهه شوې ولې بيامسج کوې؟

خوما دا څو ورځې فکر وکړ چې نور به مسج نکوم، خو تاسو ډيره ښه انسانه ياست! ستاسې ليکنې او سټوريانې زما ډيرې خوښېدلې هغه وخت مې فکر هم نه وو کړی، چې تاسې به نجلۍ ياست، غوښتل مې ملګري واوسو!

خوچې تاسو سره مې خبرې وشوې باور وکړه، ډير خوشاله شوم.

چې يوملګرې مې پيداکړ او بياتاسو ويل چې نجلۍ ياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ماته هیڅ توپیر نکوي، باور وکړه یواځې غواړم کله کله چې مې ژوند سختېده داسې چاسره خبري وکړم، چې درک مي کړي،

نور هیڅ غوښتنه نه لرم هیله کوم داومنئ-

ډېره حیرانه شوم، ډول ډول فکرونه مي وکړه.

نه پوهیږم ولي مي ورباندي زړه خوږېده، شاید د انسانیت له امله وو خوبل پلوه ویره وه چې که کورنۍ مي پوهه شي چې زه یوپردي هلک سره خبري کوم نو څه به راسره وکړي همدي فکرکي وم، چې بل مسج راغی!

پوهیژم تاسې به اوس څه فکر کوي خوباور وکړه زما لخوا به هیڅ ستونزه درته جوړه نشي یواځې کله کله مسج کوم، او بس!

حیرانه وم، چې څه ځواب ورکړم.

او بل دا چې هغه یواځې کله کله د څوخبرو غوښتنه کوله ماویل هسي هم لیکني لیکم څه خبره ده.

له ده سره به د ستونزو وخت کې مرسته کوم، خوزماپه نظر ټوله مجازي نړۍ یوه نشه لري.

چې هرڅوک ځانته راکاږې که نه زماپه نظر هم داسمه نه وه، خو زړه نازړه مي ځواب ورکړ.

زه: سمه ده، دا چې تاسو دومره شله یاست، منم!

خو زه درسونه وایم اوبل زما ډېره سختګیره کورنۍ ده، هیڅکله داسي څه نه مني! نوهیله لرم، ته هم زیات مزاهیمت راته ونه کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې چې څنګه تا وويل يوا د يوملګري په صفت د ستونزو كمولو كي به مرسته كوو نور وخت بي ځايه نشم تيرولی!

هغه: بلكل مي همداسي خوښه ده زه هم د دولسم ټولګی زده كوونكی يم درسونه وايم د مور يو زوي يم دوه خويندي لرم نوځکه لږ كاركوم اودرس وايم

زه : ډير ښه خوشاله شوم، خداي مو مور ژوندۍ لره!

هغه : اوس مونوم ويلاي شي؟

زه : هيله مي نوم دي.

هغه:خوشاله شوم ښكلی نوم دي.

زه:مننه نور دي مخته ښه بايد لږ درس ووايم.

هغه:سمده ډيره مننه دهرڅه لپاره!

موبايل مي كيښوده لږ درس مي ووايه نور ويده شوم دوي ورځي همداسي تيريدي په بله شپه يي بيامسج وكړ

شاهد: سلام

څنګه ياست

زه :ع سلام ښه يو شكر تاسو مور جانه اوخويندي موڅنګه دي

شاهد:شكر ټول ښه دي يواځي مي مورجانه لږ ناروغه ده دعاوي كوه چې ښه شي مور مي راته ډيره ګرانه ده

زه: ډيره خفه شوم الله دي ورته عاجله شفاء وركړي

شاهد: امين ښه درسونه دي څنګه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه : ډیر ښه دي ولله زماخوښیږې نوځکه راته سخت نه دي

شاهد: معلومیږې چي درسونو سره ډیره مینه لري

زه :هو ډیره زیاته غواړم زده کړي وکړم دافغانانو خدمتگاره شم

شاهد:افرین ویاړو چې داسي افغاناني شته

زه: مننه

همداسي له لږو خبرو وروسته مو مخه ښه وکړه ورځي او شپې تېریدې څو ورځو کي حتمن هغه مسجونه کول، حال احوال پوښتنه یي کوله، کله کله به یي ټوکي کولې! زماه ورسره ملگرتیا شوه خوهیڅکله مې د ملگرتیانه بغیر کوم بل فکر نه و کړي کله چې به هغه داسې یوڅه ویل نومابه ترینه منعه کوو هغه هم نور پوهیده چي زه یواځي د یو ملگري په نظر ورته گورم نور څه نه همداسی وخت تیریده زما او د هغې د خبرو اووه میاشتي تیري شوي همدي اوو میاشتو کي مو ډیره ښه ملگرتیا وه، هرکله چي به خفه کیدم هغه سره به مي خبري کولي خومانه زیات مسجونه هغه کول څوځلي یي زما دلیدو غوښتنه وکړه دعکسونو غوښتنه وکړه خوماونه منله خوهغه راته کله ناکله خپل عکسونه لیږل ماهم لیدل بیرته به مي ډیلیټ کول همدومره وخت کي یي یوځل زنگ وهلي یواځي موسترې مشي کړي بس هغه پوهیدي چي کوم کوم وخت کي موبایل ماسره وي نوهم هغه وخت به یي مسج کوه زیاتره وخت به یي ویل چي مور یي ناروغه ده یوه شپه لس بجي وي مسج یي وکړ ډیره

خواشیني یي څرگندوله ویل یې:

مور مي ډیره ناروغه ده روغتونکې ده او د درملني لپاره یي نوري پیسي هم ورسره ختمي شوي ډیره خفه شوم دعا مي ورته وکړه ومي ویل خپلوانو نه مرسته وغواړه یا یوچانه په قرض واخله هغه وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه زیات خپلوان نه لرم که شته هم ټول غریبانان دي او نور راته څوک په قرض پیسي هم نه راکوي زړه مي پري بد شو لږ خبري مو وکړي وروسته مو مخه ښه وکړه په سبامي فکر وکړ کوم دغوړونو والي چي مي مور راته ماشومتوب کي اخیستي هسي هم زمالپاره دیوانسان دژوند نه زیات ارزښت نلري که چیرته هغه ورکړم شاید لږ مرسته ورسره وکړي داکار مي یواځي دهغه دمور په خاطر کوی ځکه چې مور ډیره ګرانه وي نه مې غوښتل دې نعمت نه څوک بې برخي شي په ماښام مي ورته میسج وکړ هغه هم خفه ښکاریده ورته مي وویل زماسره دغوړونو والي شته دسروزرو دي که هغه خرڅ کړي څه ناڅه مرسته دي کولای شي لومړی کي یي نه منله خووروسته یي ومنله او وه یي ویل چي سبادرته داخیستلو لپاره مسج کوم په سبایي مسج وکړ زموږ دکور پته یي وغوښته ماهم ورکړ لږ ووسته یي وویل چي هغه ځاي نږدې دی درځم ته هم راووځه او والي درسره راواخله که څه هم دکورنه وتل مشکله وو خو دهغه دمور لپاره مي ومنل څوساعته وروسته یي مسج وکړ چي ورشم هغه ځای یي راته وښوده زموږ کورنه لس دقیقي پیاده لاره وه هغه ځاي کي ګڼه ګوڼه نه وه ددوکانونو شاه وه ماهم ددي لپاره چې څوک مي ونه ګوري هغه ځای سم وګڼه ورغلم والي مي راواخیستل په ډیري سختی کورنه راووتلم ځکه زموږ کورنی‌نجوني هیڅکله یواځي د بیرون تګ اجازه نه لرله نه هم زه تراوسه وتلي وم نوځکه لږویریدم هم خوورغلم هغه ځاي ته شاوخوا څوک نه ښکاریدل لري موټر ولاړ وو داچې ارنګ یي وکړ پوهه شوم شاهد دي نږدي ورغلم غوښتل مي یواځي والي ورکړم اوبیرته ژر لاړه شم خوهغه دموټر دروازه خلاصه کړه وه یي ویل چې هسي نه څوک مووګوري اوستونزه جوړه نشي ماهم زړه نازړه ومنله او مخ سیټ کي کینستم سترې مشي مي وکړه لومړی ځل یو پردي کس سره یواځي وم ډیره ویریدم هغه هم ښه سترې مشي وکړه دمور دروغتیا پوښتنه مي وکړه ویل ښه نه ده لږ خبري مو وکړي غوښتل مي لاړه شم خوهغه وویل چي نه صبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې ژوند

لږدځيبنلو لپاره بوتل يا انرژي راواخلم داسي تلل دي بده ده مانه منل خودهغه ډېر ټينګار له وجي مي ومنل هغه ښکته شو زماهم زړه هيڅ ښه نه وو ويل مي کاشکي تللي وم هسي نه مور دوي مي پوهه شي چي کورنه دباندي وتلي يم همدي فکر کي وم چي دموټر دروازې ناڅاپه خلاصي شوي ترڅوچي ورکتل مي چامي په مخ تور څيز واغوستي اوپه خوله يي راته لاس ونيوه بل شانه راته لاسونه وتړل څوڅانيو کي يي موټرشاته سيټ ته وغورځولم خوله يي راته په يوه څه وتړله په سريي تور څيز راواغوستي هرڅومرپوهيږم تاسو به اوه پښي اولاسونه مي وهل خونه مي چيغي وهلي شوي نه تښتيدلای شوم موټر روان شو يواځي مي اوښکي تويدلي او دخپلي کورنۍ دبدنامي ويره مي په زړه ننوتله ټول بدن مي ريږديده خو يوهيله مي وه چي کيداي شي شاهد پوهه شوی وي چي زه چاوتښتولم او کورنۍ مي خبره کړي خو دومره پوهيدم چې دري خلک دي يومي يوي خوابل بلي خواته ناست دي يوموټر چلوي هيڅ خبري يي نه دي کړي نه مي دچاغږ اوريدلي

لږ شيبه مي پښي اولاسونه وهل چي هغوي نه يوکس په سر کې په څه ووهلم وروسته په هيڅ نه يم پوهه شوي لکه ويده چې شم يووخت چي په هوش راغلم پوهه شوم اوس هم موټر کي يم نه پوهيدم څومره وخت تير شوي خوسرنه مي توره کڅوړه ايسته شوي وه يواځي يي راته سترګي په پنډه ټوټه تړلي وي اوخوله مي پلستر شوي وه ساه مي بنديدله اوښکي مي رواني وي نه پوهيدم دي نه وروسته به راسره څه کيږي اوماچيرته بيايي لږ وروسته موټر ودريده دروازي خلاصي شوي يوه کس ويل ښکته شه له اوږې نه يي ونيولم مادمقاومت په ښه لاسونه اوپښي خوځول خوهيڅ ګټه يي نکول په کش کولو يي روانه کړي وم چوپه چوپتيا وه داسي لکه صحرا چي وي يوځل ديوي دروازي غږ شو ننوتلو بيادبلي زه يي کوټي ته پوري وهلم همداسي ولويدم غوښتل مې په زوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلي ژوند

زوره چیغي ووهم خوخوله مي تړلې وه یواځې مي اوښکي تویدلي راپورته شوم کینستم لږ شیبه وروسته د یوچادپښو بږغ شو یوسړي راغلي ویل سترې شوي به یي خوړې سترګي به درته خلاصي کړم ځان مي ډیر ټول کړ هغه راته نژدي شو لومړي یي لاسونه راته خلاص کړه بیایي پلستر لري کړ اخر کي یي راته سترګو نه پټي لري کړه په سترګو مي تیاره وه څه مي نه لیدل لږ مي وموښلي ورو مي لږ خام برق ژیړه رڼا ولیدله توره تیاره کوټه وه مخي ته مي یوسړي ناست وو اوږده بریتونه یي وه ږیره یي نه وه په رنګ تور وو ژر مي پوري وهي شاته مي دیوال ته ځان ورسوي هغه همداسي له خندا شین شو وایي رشتیا هم مغروره یي شاوخوامي وکتل یواځې یوه بنده دروازه اودکوټې په سر کې یو وړوکی سوری وو نور ټوله زاړه دسیمینټو دیوالونه وه هیڅ دتیښتي لاره نه وه په زوره زوره مي ژړل هغه سړي ماته کتل او خندل یې ومي ویل مانه څه غواړي تاسو څوک یاست ولي موزه دلته راوستلي یم هغه لږ غلی وو وروسته یي ویل پوهه به شي ډیر وخت شته دې خبري سره مي په زوره اوچیغو وژړل چي څنګه ډیر وخت یعني زه به دلته ترکله یم هغه لږ شیبه وو کله چې یې غوښتل ووځي ومې ویل غواړم اودس وکړم وه یې خندل ویل سمهده په هغه ټوټه دي سترګي وتړه ماڅه ونه کړه خپل راغلی اوټوټه یې واخیستله سترګي یي راته وتړلې او لاس نه یي ونیولم روانه یي کړم لږ لاړم چي دروازه یي خلاصه کړه ویل ورشه هاخوایي کړم دروازه یې بیرته بنده کړه ژر مې سترګي خلاصي کړي ومي کتل داهم د کوټې په څیر وو هیڅ کړکی نه وه تیاره ځاي وو اودس مي وکه دروازه مي ووهله هغه ویل سترګي دي بیرته وتړه مجبوره وم کنه هغه راته خپله تړلې سترګي مي وتړلې خولږه ښکته مي ورته چوله پریښوده هغه چي دروازه خلاصه کړه بیرته یي ټوټه سمه کړه اوهغه کوټې ته یي راوستلم او خپله ووتی دروازه یي بیرته بنده کړه په زوره زوره مي دروازه ووهله خوهیڅ غږنه وو نه هم معلومیدل چي څوک به وي توره کوټه وه له ویري مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدن لاسونه ټول ریږدېدل ساړه مي کیدل پوهه شوم داچي دوي داسي ازاده وغورځولم نومعلومه ده داسي ځاي دي چي څوک مي غږ نه اوري همداسي دروازي ته کینستم هرڅومره مي وس کیده ژړل مي له ټولو زیات مي داویل چې کورنی به مي څه فکر کوي خلک اوخپلوان به مي څه څه وايي اوشاهد به څه شوې وي همداسي مي لوږ سوري ته وکتل ستوري ښکاریدل شپه وه اوښکي مي په مخ رواني وي نور مي دچیغوتوان نه وو همدي کي شپه تیره شوه سهار شو اسمان تیاره لاړه ورو ورو رڼاکیدله پوهه شوم ورځ شوه خوهغه خام برق هم هغسي ورو لگیده لږوروسته دپښو دراتگ غږ شو ژر دروازې نه جگه شوم لاړم دکوټي کونج کي پټه اوټوله کینستم په همدي ویره کي وم چي اوس به راسره څه څه کیږې دروازي دقید خلاصولو ږغ شو دروازه خلاصه شوه هم هغه دشپي سړی راغلی یوبل ورسره وو چي بریتونه او ږیره یي لرله لاس کي یي کڅوړه وه دبازار ډوډي پکي وه راویي غورځوله وایي داوخوره هیڅ مي نه ویل همداسي غلي ناسته وم دواړه ولاړ وه راته یي کتل لږه شیبه ووته چي بل سړي راغلی چي ورومي کتل شاهد وو ټول لاسونه اوبدن مي په ریږدیدو شوه خوله مي بنده شوه هرڅومره مي هڅه کول څه وواېم خوستونی مي نښتی وو هغه نورو دواړو وخندل شاهد ته وايي یاره څنگه چي یي تاپه اړه ویلي وو هم هغه نه هم زیاته ده هغه هم ورته وخندل وایي زماټاکنه تل سمه وي اوښکي مي رواني وي هغو درو واړو راکتل شاهد وویل حیرانه شوي چي ودي لیدم راته نژدي شو زه هم ډیره ټوله شوم مخي ته راته کینستي وايي وگوره هغه غرور دي څه شو اوس چیرته یي په خبرو کولو دي هم راته بندیزونه لگول اوس وگوره ټوله زمالاس کي یي غوصي نه نور هیڅ په توان کي نه وه په مخ مي ورته لاړي وپاشلي پوري مي وهه شاته ولویده ومي ویل مادرسره څه بدکړي ولي دي داسي راسره وکړل هغه هم بیرته راپورته شو یوټینگه چپلاخه یي په مخ ووهلم ویل چوپ نور ستابادشاهي نه ده دي نه وروسته به دي هرڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماپه خوښه کيږې پوهه شوم په زور هيڅ نشم کولي ورته مي زاري شروع کړي ومي ويل پري مي ږدي تاسو سره ماڅه بد کړي ولي ماسره داسي کوي خودوي ته مي خبري بې معنا وې دري واړه ووتل ماهم په چيغو چيغو خپلي بې وسۍ اوخپلو غلطيو ته ژړل ډيره پښيمانه وم خوڅه نه کيدل

زړه کې مي ويل هغوی ولي زه راتښتولې يم که تيري لپاره وو نووخته به پوهه شوي وم ياخوکيدای سي پلارنه مي پيسي غواړي خوزماپلارخودومره مالداره نه دی څه کيدلای شي اوځنګه يي زه دې ځايه پوري راوستلې يم هيڅ نه پوهيدم خوهمداسي کينستم وږې هم وم ورو مي هغه ډوډۍ راواخيستله يواځي يوه ډوډۍ وه هغه مي خپلو اوښکو سره خوړل چوپه چوپتيا وه پوهه شوم داکلي ياښار نه دي صحرا ده نه دموټرو نه دخلکو دهيچااواز نه وو هغوي هم فکر کوم چيرته تللي وه ځکه يي ږغ نه ووهمداسي ورځ تيره شوه نور خونه داذان غږ و نه هم پوهيدم چي څه وخت دی خوعادت سره به مي لمونځونه وکړل ډيري دعاوي مي وکړلې شپه شوه دهغوي غږ شو شاهد دروازه خلاصه کړه راغلی ويل ځنګه يې ګراني هوسيله به دي نه وي ختمه شوي هيڅ مي ونه ويل لاس کي يي ډوډې وه هغه يي راته مخي ته وغورځوله او ووته ماهم يواځې يوڅه کولای شوه هغه هم ژړا اواوښکي داچې وږې وم نوډوډۍ مي هم يواځي څومړۍ وخوړله نوره مي کيښودله لږ شيبه ووتله چي دهغوي په زوره زوره ږغونه راتلل پاځيدم ورغلم دروازي ته نژدي مي غوږ ونيوه هغوي په يوڅه لانجه وه يوبل سره يي په تيزۍ خبري کولې نور هم نژدي شوم غوږ مې دروازې باندي کيښوده چې سم غږونه واورم يوه ويل بهرني ښه دي بل ويل نه دلته سم دي لږ شيبه وروسته پوهه شوم چې زماپه سر لانجه ده شاهد اوهغه بل غواړي بهرنيو باندي مي خرڅه کړي ځکه زه نجلۍ وم څوک راته نژدي شوی نه وو خوهغه بريتور چي پنډ غږ نه يې پوهه شوم هغه ويل نه دلته مو پري ډير ښه کاروبار کيږې ټول بدن مي په ريږديدو شو اوس پوهه شوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوي کاروبار همدا دی اوهمدي امله يي ماسره زياتی نه وو کړی ځکه چې په ډېرو پيسو خرڅيدم اوښکي مي په مخ رواني وي کورنی هيلي ارمانونه مي ټول خاوري شوه کينستم هغوي هم هغسي په زوره خبري کولي لږ شيبه وروسته دګيلاس دلويدلو په ځير غږ شو هغوي هم چيغي وهلي نه پوهيدم څه وشو خوغږونه ورک شوه ماهم په زوره زوره چيغي وهلي خدای نه مي دعزت مرګ غوښته همدې څوورځو کي مي يواځي خداي لره چي ورسره مي خبري کولي لوږ مې وکتل ومي ويل چې خدايه پوهيږم ماګناه وکړه خودهغې دومره لويه سزامه راکوه مه پريده چې هغوي راسره داسي ظلم وکړي ياخوزماژوند واخله دې نه مخکي چي زه هره شيبه مړه شم يواځي يوځل مړه کيدل غواړم يوساعت نه وو تير شوی چي بيرته دهغوي غږ شو ژر پاڅيدم فکر مي کوو چې اوس مي حتمن چيرته بيايي خو هغوي دروازه خلاصه کړه شاهد اوبو بوتل راوغوځوي بيرته ووته شپه همداسي تيره شوه زه هم ويده شوي وم چې کله پاڅيدم پوهه شوم سهار دي شايد ناوخته وو ځکه لمر په اسمان ښکاريده يوساعت وروسته دروازه خلاصه شوه هغه بريتور سړی راغلی ژر ژر مي ځان ټول که کونج کي کينستم هغه راته ډوډې راوړي وه خوومي ليده چي لاس يې پټی وو پوهه شوم شپي دګيلاس غږ دهمدې لامل ووکله چې يي غوښتل ووځي ومي ويل ماسره څه کوی ترڅوبه دلته يو ولي داسي ظلم راسره کوی هرڅومره پيسي غواړي زماپلار يې درکوي خوهيله کوم ماپريدی هغه مخ راواړوه ويل داهرڅه دي خپل له لاسه کيږې نه به دي شاهد سره خبري کولي نه به دلته اوبل يواځي ته نه يي داسي ډيري نجوني ستاپه څير راغلي اوس غټو غټو سياستمدارانو سره ګرځي پيسو کي لوبي کوي نو موږ ظلم نه کوو ښه درسره کوو همدې خبري سره ووته دروازه يي بنده کړه ډير مي وژړل نور مي سترګي له ژړانه وچي شوي وي هيڅ مي توان کي نه وه نوفکر مي وکړ چي يواځي يوه لاره پاتي ده يابه تښتم يابه مي هغوي وژني نه پريدم چي عزت مي خاورو سره يو شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې ژوند

زهن کي مي ډير پلانونه جوړ کړه چي داسي به شي داسي به شي خوبيرته به ناهيلې
شوم چي زه يواځي يم هغوي ډير دي زمازور اودهغوي زور نشي کيدلاي خوداورځ هم
په همدي غمونو کي تيره شوه شپه تياره شوه دروازه خلاصه شوه بريتور سړي ويل نور
انتظار ختم شو راځه چيغي مي وهلي هغه راته سترګي وتړلي کله چي يي لاسونه تړل
زاري مي ورته وکړلي چي شاته يي مه تړه لاس مي ډير درد کوي هغه هم مخي خواته
لاسونه راته وتړل خوله يي راته پلستر کړه اوروانه يي کړم پوهه شوم دلته يواځي
داپاتي دي لږ مي زړه کي دتښتي خبره سمه شوه لاس مي ددي په خاطر چي پزه
پاکوم جګ مي که ورو مي دسترګو پټي لږ پورته کړه ومي ليدل صحراپه څير ځاي
دي ډبري دي اودهغه سره برق دي شايدموټر ته تللو ځکه چې راتللو نوموټر اودي
ځاي ترمنځ لږ زياته فاصله وه نوهغه هم څنګ نه نيولې وم ښه ډاډه روان وو شايد
همدي امله وو چې دژغورلو هيڅ لاره يي نه ليده ماهم کښته کتل پوهه شوم چي
ديوي پولي په څير ځاي دي زړه کي مي خداي نه مرسته وغوښتله دهغه پښوته مي
وکتل په بيړه مي پښه دهغه دپښومخي ته ووهله هغه ولويده ژر مي سترګو پټي لوړه
کړه کله چي يي دپورته کيدو هڅه کوله څنګ ته مي وکتل لږ لاندي دپاڼ په څير
ځاي وو څومره چي مي ځان کي زور وو هغومره په زور مي هغه ټيل وهه لاندي
ولويده اسمان کي سپوږمی وه خو ډيره رڼا نه وه يواځي دچاسيوري پکي ليدل کيده
منډه مي شروع کړه شاته مي وکتل هغه کور وو يوي خواته شيلي غوندي وه بلي
خواته لږ ليري باغ وو نو ماهم باغ خواته منډي شروع کړي څومره چي مي توان وو
هغومره منډي مي وهلي شاته مي نه دي کتلي خومطمينه شوم دهغه پښه
دلويدلووخت کې لږ ژوبله شوه کنه ډير ژر به رارسيدلی ووخوماهمداسي منډي وهلي
پښوکي مي هيڅ نه وه ځمکه هم ټولي ډبري وي خوهيڅ په درد نه پوهيدم باغ ته
ورسيدم همداسي مي ونو کي منډي وهلي شاته مي وکتل رڼا لږ هاخوا وه نور مي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډه تیزه کړه وني شنې نه وي پاڼي یي ژړي وي نوځکه هرڅه ښکاریده خوزه هیڅ نه یم دریدلي همداسي مي منډې وهلي ډیر غټ باغ وو څوځایه مي دسپیواوهمداسي حیوانانو غږونه واوریدل خوکیدای شي الله هم ماسره وو زمامرسته یي کوله ځکه خومخي ته مي هیڅ حیوان نه دی راغلی کله چي تریوځایه لاړم نور مي ساه نشوه ایستلای شاته مي وکتل هیڅ رڼا نه وه خوزړه کې مي ویره وه چې هسي نه راپسي راورسیږي بیرته روانه شوم خوبیامي وویل که هغوي په بله لاره مخي ته راغلي وي ودریدم دوه زړه کې شوم چي لاړه شم که ودریږم خوورو ورو روانه شوم یوځاي کي مي پښې په لندو خټو کي ولگیدي

ځان سره مې وویل باران خونه دی شوي نوحتمن دلته نژدي څوک شته چي داباغ ته یي اوبه ورکړي خو کیدای شي هغوي هم ددوي په څیر وي اخر کې مي خدای نه مرسته وغوښته همداسي روانه شوم خوداباغ دومره غټ وو چي هرڅومره تلم پای یي نه وو څوساعته مي په تگ تیر کړي وه پښو مي له یخه او دردِه نور حرکت نشو کولای نوځکه مي یوي وني ته تکیه وکړه کینستم لاسونه مي ډیر ټینگ تړل شوي وه په غاښونو مې هڅه وکړه خوداچې تیاره وه څه مي نشوه کولای لاسونه مي هم هغسي تړلي وه ځان مې ډیر درد شروع کړ ډیر مي ساړه کیدل اوښکي مي تویدلي له یوي خوا دهغوي ویره دبلي خوا د دحیوانانو ویره وه بیرته به پورته شوم بیابه مي لږ مزل وکړ بیاچي به مي نور توان نه ووتله بیابه لږ کینستم خو همدي کې سهار خوا کیدله تیاره تلله رڼا کیدله یوي خوانه خوشاله کیدم چې رڼا شي بلي خوانه مي زړه بدوو هسي نه هغوي شاوخوا راته ولاړ وي خو لږ بیالاړم کله مي چي وکتل شاوخواډیري وني ولاړي دي اوداوبو ږغ دي زړه مي ودریده فکرمي وکه چې هغوي به وي شاوخوامي وکتل یوي خواته غونډ بوټي ولاړ وه په کراره لاړم هلته دهغو شاته پټه شوم ټول بدن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي لړزيده په خوله مي لاسونه ټينګ نيولي وه داوخت کي دسهارخواکيدله غږ غلی شو ورو مي وروکتل يوسپين ږيری سړي لاس اومخ وچوي داسي ښکاريدل لکه اودس چې يې کړی وو لږ مي زړه په ځاي شو چي هغوي نه دي خوهيڅ مي ورته ږغ ونه که هغه سړی روان شو زه هم ورو ورو پسي روانه شوم چې لږ لاړه نويودختېو زوړ کور ښکاره شو سړی هغه کورته ننوته دکور مخي ته سپی تړل شوی وو زه هم هلته لږ لري کينستم پټ پټ مي کتل ترځوپوهه شم څوک شته که نه لږه شيبه ووته يو هلک راووته لاس کي يي داوبو لوښی وو معلوميده چي اودس لپاره راوتلی لږ هاخواکينسته اودس يي وکړ داوخت کي مي نور له درده طاقت نشو کولاي دومره ساړه مي کيدل چي دواړي زامي مي يوبل سره لګيدلي لږ نژدي ورغلم ومي ويل وروره دلته ښځي شته ?کله چي هغه راته وکتل همداسي يي کتل هيڅ يي نه ويل بيامي وويل مور ياخور لري دلته شته سر يي دهو په ښه وخوځوي په زوره يي غږ کړه ويل موري هله راشه داڅوک ده بيايي غږ کړه لږ شيبه وروسته هغه سپين ږيری او يوه دعمرنه پخه ښځه راوتله کله چې يې ماته وکتل ټول حيران وه هيڅ يي نه ويل ملامت نه وه ځکه چي زمالاسونه تړلي وه څادر مي نه وو پښي مي لوڅي وي ورو مي وويل مرسته راسره وکړي ښځه ژر زماخواته راغله وي ويل څوک يي اودلته څنګه راغلي يي هيڅ مي نشوه ويلاي يواځي مي اوښکي تويدلي ښځي زوي ته مخ واړوه ويل هله هلکه ورشه يوڅادر راوړه ماته يي ويل راځه لوري هيڅ مه ويريږه موږ مسلمانان يو دې وخت کي هلک څادر راوړ ښځي راته په سر واچوي ژر يي لاس نه ونيولم کورته يي بوتلم سپين ږيري ږغ شو ويل هلی بوتي بخاری ته واچوی کوټه ګرمه کړي ښځي ته مي لاس ونيوه هغه پوهه شوه لاسونو په خلاصولو بوخته شوه لږ شيبه وروسته يي راته لاسونه خلاص کړه ماهم ژر څادرکي ځان سم ټول کړ هغوي راته دبخاری څنګ کي ځاي سم کړ ويل دلته کينه چې ډير ساړه دي شوي زه هم کينستم دوي نجوني په کار اخته شوي بستري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

یي ټولولي یو هغه هلک اوبل هغه نه وړوکی هلک ناست وه ټولو سترګي ماکې ښخي کړي وي لږ وروسته مي ساړه ختمیدل هغوي راته ژر چاي ګیلاسونو کي واچوو سپین ږیري سړی ویل لوري داوڅکه چي ځان دي ګرم شي هغه مي وڅکه همدي سره یوسات یاشاید لږ زیات وخت تیر شوی وي نجوني هم کینستلي چوپ چوپتیا وه اخر کې سپین ږیري سړي وویل لوري تاسره څه شوي که کولای شي نوموړ ته ووایه هسي نه دلته هم خطر سره مخ شې لږ شیبه ووتله غلې وم وروسته مي له اول نه تراخره ټوله کیسه ورته وکړه زمادسلګیو سره سره دهغوي اوښکي هم دباران په څېر بهیدلې هغوي ته یي ډیري ښیراوي وکړي ومي ویل داکوم ځاي دي هغوي راته دځاي نوم واخیسته پوهه شوم زموږ دکورونو څخه ډیر لیري دي ځکه خو یي نوم هم راته ناشنا وو هغوي هم زموږ ځاي نه پیژندی ورته ومي ویل تاسو موبایل لرئ هغوي ویل هو ماویل زمامي دپلار شمیره په یاد ده که کولای شئ هغوته زنګ ووهی هغوي هم خوشاله شوه ژر یې موبایل راوړ ماهم په دماغ زور راوسته خوښه وو شمیره مي نه وه هیره شوي هغوي ډایله کړه لږ شیبه وروسته زنګ ورغي زړه مي په درزا شوهمدي فکر کې وم چي هغوي به څه حال کي وي لږ وروسته مي دپلار غږ شو سلام په ویلو سره سپین ږیري سړي ورسره تړي مشي وکړه اخر کي یي ورته وویل چې ستاسو لور چاتښتولي وه په ډیرو ستونزو تردې ځایه راغلي کولای شي راشي ستاسو ترراتګه به دازموږ سره امانت وي پلار مي ویل ته موبایل ورکړه لور ته مي داسي لکه باور چي نکوي کله مي چي سلام وایه نوپه چیغو چیغو مي ژړل هغوي هم پوهه شوه زه یم بیرته مي سپین ږیري ته موبایل ورکه هغه ورته دځاي پته وویل وروسته پوهه شو چي دي ځاي نه زموږ ترکورپوري څلور ساعته لاره ده ټولو زماله امله ویره لرله چي هغه بیارانشي هغه ښځي راته دوي د درد ګولی راکړي خوداڅو ساعته په سختي تیر شوه همداسي هرساعت مي پلار اوسپین ژیري سړی خبري کولي دلاري اوکور ښودلو لپاره یوخت دوه موټره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسیدل پلار مي اکاګان داکازامن ټول پکي وه کله چي مي پلار ولیده په منډه ورغلم غیږ کي یي ولویدم په زوره زوره مي ژړل ټول خفه ولاړ وه پلار مي هم ژړل وروسته مي خداي په اماني وکړه هغوي نه مي ډیره مننه وکړه او راروان شو کورته لاره کي هیچاهم خبري نه دي کړي همداسي ټول غلي وه زه هم نوره خوشاله وم چي وژغورل شوم خو چې پلار کورنۍ اوپاتي شوي ژوند ته به مي فکرشو بیرته به مي خوشالي پاي ته ورسیده چي هغوي به څه ووايي څه به وشي خو مزل مو وکه راورسیدو کورته ټول ښکته شوه زه هم ښکته شوم ماشومان خویندي اوورونه مي مخي ته رامنډه کړل ټول مي غیږ کي نیول او په چیغومي ورسره ژړل هغوي هم ټولو ژړل مور مي مخي ته راغله غیږ کي یي ونیولم ډیر یي راسره وژړل کوټي ته ورغلو خور مې داکاګانو ښځي مي وي خاله ګاني مي وي ټولو غیږ کي نیولم اوژړاوي وي خو ټول کینستو هیڅ خبري نه وي یواځي اوښکي وي چي ټولو راسره تویولي مور مي راته ډوډي راوړه یواځي څومړي مي وخوړه پښي مي ټولي زخمي شوي وي مور چي مي کله پښي ولیدلي هغو ظالمانوته یي ډیري بددعاوي وکړلي ولاړه شوه کریم یي راواخیسته پښی یي راته غوړي کړي همداسي یواځي ښځي ناستي وو خوټولو داسي عجیبه کتل ګاونډیانوښځي هم راغلې چاڅه ویل چاڅه همدي کي شپه شوه نارینه جلاناست وه ښځي جلاکوټه کي پلار مي وغوښتلم کوټي ته پوهیدم چې ولي مي غواړي خوباید حقیقت سره مخامخ شوي وم نوځکه ورغلم اکاګان داکازامن نور نژدي خپلوان موناست وه پلار مي رانه وغوښتل له سره ټوله کیسه وکړم ماهم بله چاره نه وه ټول هرڅه مي ورته وویل ټولو راته په یوډول کرکه کتل چابه راته غوصه کول چاڅه ویل خوداچې ملامتیا اوګناه زماخپله وه نوماهم څه نه ویل غلي ناسته وم وروسته مي پلار ویل تللای شې زه هم راغلم ډیره ستړي وم مورته مي وویل چي ویدیږم هغي راته ځاي سم که ځاي کي مي ښه ډیري اوښکي توي کړلي همدي ژړاکي ویده شوي وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار لمونځ لپاره مي مور راباندي بږغ وکړ پورته شوم لمونځ مي وکړ ډېر په سختي په
لاره تللم ځکه پښي مي پړسيدلي اوزخمي شوي وي وروسته مي خپلي الماری نه
کالي راواخيستل هرڅه هم هغسي پراته وه لاړم ومي لامبل کالي مي واغوستل داورځ
هم داسي دخلکو اوښځوپه تګ راتګ ختمه شوه ټولو راته يوډول په بده سترګه کتل
خوماڅه نه ويل په سبامي پلارمورته ويل نن ميلمانه راځي شيان سم کړه ماهم څه ونه
ويل کوټې نه ووتلم لږ شيبه وروسته مي دمور ژړا او خبري شوي ژر راغلم چي څه
شوي خومورمي پلارته زاري کولي چي داسي ونه کړي هغه ويل بله لاره نشته
زمادورتګ سره مي پلار ووته مورته مي ويل څه خبره ده څه شوي هغې ويل غواړي
تايوسپين ږيري سړي ته ورکړي په هم هغه ځاي مي په سترګوتياره شوه ولويدم وروسته
لږ په هوش راغلم مورمي راته اوبه راکولي ژر پورته شوم مورته مي زاري شروع کړي
ومي ويل چي داسي مه کوي مامي خپله سزاليدلي نوربس دي مور مي هم ژړل غيږ
کي يي نيولي وم لږ شيبه وروسته خلک راغلل ټول خلک حجره کي ناست وه مور مي
څوځلي پلارته خواستونه وکړه خوټولو اکاګانو مي پلار راضي کړی وو دمور خبرو
مي پري هيڅ تاثير نه کوو ماهم په کوټه کي په چيغو چيغو ژړل فکر مي کوو سختي
ورځي ختمي شوي خو هيڅ نه وه ختم شوي يوساعت وروسته ډزي وشوي هغوي باندي
يي زه خرڅه کړم هغوي لاړه پلار مي کورته راغلی مور مي ورسره جنګ وکړ پلار مي
هم دخپلي بدنامی لامل ما اومور ګڼلو چې سمه لور يي نه وه روزلي څه مي نشوه
ويلاي نه مي ځان وژنه کولای شوه ځکه چې دانړی خومي هسي هم ټوله تباه شوه
هغه نړی مي نه شوه خرابولای څوورځې تيري شوي پوهه شوم هغه دزيات عمر سپين
ږيری سړی دي کوچيان دي بله ښځه هم لري خوپيسی زياتي لري ځکه خو يي واده
هم لسوورځوکي کوو کور هرڅه هغوي خپله تيارول نور راته هيڅ اوښکي نه وي پاتي
هيچاسره مي خبري نه کولي يواځي به کينستم ټولي هيلي مي خاورو سر يوشوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان او هرچانه مي کرکه کيدله لس ورځي تيري شوي واده دهغوي کورکي جوړ شوی وو ديوبت په څير يي کينولم کالي اوهرڅه يي راته واغوستل ديوي کونډي په څير يي کورنه ويستلم شپي ته هم واده شروع وو ټولو غټ غټ کميسونه اغوستي وه ژبه يي هم زموږ ژبي نه جلا وه مور خور داکابنځي مي راسره لاړي ډوډۍ هرڅه ختم شوه زه يي کوټي ته وروستلم نوي شيان وه پوهه شوم همدا زما دوزخ دي لږ وروسته غټ په عمرپوخ سپين ږيرى سړى راغلى کوټي ته مور اوخور مي اوښکي تويولي ټولو په حيرانۍ کتل زه هم ديوجسد په څير غلي ناسته وم خپل د نړيدلي ژوند ننداره مي کوله ښځي يوه په بلي پسي وتلي کله مي چي مور وتله ټينګه مي لمني نه ونيوله په چيغوچيغومي ژړل اوويل مي چي مادې ځای نه بوځي زارۍ مي کولي ورته خومور اوخور مي هيڅ نشوه کولاي هغوي هم راسره په چيغوژړل ټولي ښځي اونجوني راټولي شوي وي سړى په غوصه ټولو ته څه وويل اوويي ايستلي موراوخور مي هم زمالاس په سختي خپلي لمني نه خلاص کړ او ووتلي سپين ږيرى جګ شوه دروازه يي وتړله زه هم ژر شاته کونج کي ټوله کينستم ددي شپي او هغه شپي چي تښتول شوي وم هيڅ توپير نکيده سړى زماخواته راته زه هم ټوليدم کله چي راته نژدې کيده ومي ويل مه نژدې کيږه مانه ليري اوسه سړي وخندل ويل مه ويريږه زه درته تاوان نه رسوم کله چي يي لاس راوړه لاس مي پوري وهه ماويل لاس مه راوړه ليري شه سړى لږ شيبه غلى ناست وو ويل جګه شه ځاي سم کړه هيڅ مي ونه ويل سړى جګ شو غوښتل يي په زوره مي جګه کړي ماورنه لاسونه کش کړه هغه مي شاته پوري وهه ونه لويده خو راغلي څو چپلاخي يي ووهلم ژړل مي خوهغه په زوره جګولم ماهم دهغه لاس ځان ته نه پريښوده وروسته سړى ستړى شوو ښه ډيره يي ووهلم په مخ په سر لاسونو پزه مي ويني شوه دواده زرغوني جامي مي په سرووينو ولړل شوي وروسته هغه لاړ ځاي کي ويده شو ماهم داشپه بياپه غمونو او اوښکوتيره کړه ځان مي خوړيده سهاره پوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينبه ناسته وم هغه هم ويده ووهغه ته په كتلو مي هم كركه كوله اذان وشو دباندي دڅوښځو ږغ شو هغه هم جګ شويوځل يي راوكتل بيالاړ كوټي نه ووته لږ شيبه نه وه تيره شوي چې مور مي راغله كله چي يي زماحالت وليده اوښكو يي په مخ رودونه جوړ كړ زماسر يي خپله سينه پوري نيولي وو هغه سړي پلار اواكاګانو ته مي يي ښيراوي كولي لږ وروسته مي خور راغله هغي هم ژړل درو واړومو دبې وسۍ اوښكي تويولي وروسته مي خور لاس نه ونيولم تشناب ته يي وروستلم مخ اولاسونه يي راته ومينځل كله مي چي هنداري ته وكتل نو ځيرې مي ډيرتغير كړى وو داسي لكه يوبل څوک چي اوسم همداسي دوي شپي نوري هم په داسي وهلو كې تيري شوي په دريمه ورځ مي مور دوي تلل مور مي راته دزړه له زوره نصيحت كاوه ويل نور دي همدا ژوند دي دادي كور دى خپل تقدير ومنه اوځان سره ظلم مه كوه هغوي لاړې زه يي هم ديوي زخمي مرغى په څير وغورځولم ټوله ورځ مي په ژړاتيره كړه شپي پوري مي فكر وكړ مورمي رشتيا وايي نور مي همداژونددى شپې مي هم ديوبې روح جسدپه څير هرڅه ومنل خپل تقدير ته تسليمه شوم خوترسهاره به مي په اوښكو بالښت لوند كړى وو څوورځي نوري تيري شوي هيڅاسره مي خبري نكولي ديوي ګونګۍ په څير شوي وم تل به يواځي كوټه كي كينستم كله كله به مي مور سره څوخبري كولي

موربه مي هم راته ډاډ راكوه چي خداي شته دهغه سړي يوزوي وو مانه په عمر لږ غټ وو نوم يي احمد وو ډير ښه انسان وو زمايې ډير خيال ساته كله كله به راته او دخپلو رواجونو كيسي به يې راته كولي داچې زه لږ وخاندم نوتل به يې ټوكي راته كولي ماهم ورسره كله كله دخپلو درسونو اوهيلو په اړه خبري كولي هغه هم ښوونځى ويله لسم ټولګي نه فارغه شوى وو يولسم ټولګي كي وو دواده دري مياشتي تيري شوي يوه ورځ يي موبايل كي ګوتي وهلي زه يي شاته ناسته وم چي ناڅاپه مي دشاهد عكس

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي سترګي ولګيدي په بیړه مي ترينه موبايل واخيسته سم مي وکته هم هغه وو ژر مي ايډي وکتله په بل نوم يي جوړه کړې وه څونجوني اوهلکان ورسره ملګري وه لاسونه مي ريږديدل احمد په حيرانتيا راته کتل کله مي چې وکتل څوک نه وو هغه ته مي وويل داهغه سړی دی چې زماژونديي تباه که هغه هم ژرموبايل واخيستي وه يي کته ويل څنګه کيدای شي داخوماسره ډير وخت نه فرينډ دی اوښه تعليم افته ځوان ښکاري ومي ويل هو که داسي نه وو ولي به زماپه څير نجوني تيرايستل کيدلي خودواړه چوپ کيناستلو مور يي راغله هغه هم جګ شو زه لاړم کوټې ته ډير مي وژړل خووروسته مي زهن کي راغلل چې هغه سړي ويلي وو چي يواځې ته نه يي ډيري نجوني دلته راغلي يعني هغه اوس هم داکار کوي نجوني تيرباسي نه زماخوژوندهسي هم دوزخ جوړ شوی خودهغه سزابايد ورکول شي بايدنور ددي کارمخه ونيول شي لږ وروسته ورغلم احمدمي راوغوښته خپلي کوټې ته هغه ته مي ويل يوڅه درته وايم خوقسم راسر وکړه چې مني به دخير کار دی شايد دخداي هم خوښه وي هغه دلږ ځنډوروسته ومنله وروسته مي ورته وويل چي ده ته به سزاورکوو نوري نجوني به له دې عذاب نه ژغورو ويل څنګه پلان موجوړ کړ چې دهغه سره دنجلي په نوم خبري وکړو وروسته به بياګورو هغه هم په سختۍ ومنله خوومي ويل چي يوه بله پخوانۍ ايډي پيداکړه چې دنجلی وي ترڅوشک ونه کړي هغه هم داسي وکړه مسجونه يي ورسره پيل کړه ډير ژر صميمي شوه ځکه چې دادهغه دنده وه خبرو کې ډير ماهره وو خوداځل مودملګرتيا نه دميني اړيکه جوړه شوه احمدبه ورسره مسچونه کول کله ناکله به يي بياهرڅه راته ويل همداسي وخت تيريده احمدنور دداسی ميني له خبرونه تنګ راغلی وو خوزماپه ډير ټينګاربه بيرته راضي شو احمدورته دنيټ نه ديوي نجلی څوعکسونه په ډير زحمت پيداکړي وه هغه يي ليږلي وه هغه هم ورسره دميني ګرمه اړيکه جوړه کړي وه دوي مياشتي تيري شوي وي يوه ورځ احمدوويل چي هغه غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماله نژدي نه مخامخ وګوري ډېر ښېنګار کوي ماهم احمدته نورپلان وښوده زمادپلار يو ملګرى وو هغه پوليسو کې قومندان و نوهروخت به زموږ کورته راته مابه ورته چاي راوړلي نوډېره ښه يې پيژندلم احمد ته مې وويل چې دهغه شميره مې پلارنه واخله ووايه چې يوملګرى مې ستونزه لري هغه همداسي وکړه شميره مي واخيسته اوزنګ مو ورته ووهه لومړى احمد خبري وکړي بياماسمدلاسه يي وپيژندم ډېره ښه پوښتنه يي وکړه وروسته مي ټوله کيسه ورته وکړه هغه ويل نواوس به څه کيږې ماويل که تاسو مرسته وکړي هغه غواړي بياداسي وکړي لکه مخکي چي ماسره کړي وو نوهم هغه وخت به يي تاسو ونيسي هغه ويل اوس خونه کيږى داوړه خبره نده خوزه درته بيازنګ وهم ماهم ومنله څوورځي وروسته احمدموبايل راوړ ويل پوليس کاکا دي زنګ وهلي کله چي مي ورسره سترې مشي وکړه هغه وويل چې تاسو ښه پلان جوړ کړى موږ مشوره کړي مرسته کوو خوبايدډيرپام وساتو چې کومه بده پېښه ونشي ما هم ويل سمده ده زه احمد پوليس کاکا دري واړه اړيکه کي شوو ما او احمددشاهد هرڅه پوليس سره شريکول هغه هم راته ځاي اوهرڅه پلان ښوده

دوي ورځي وروسته دليدني ورځ شوه داهرڅه موځکه کولاي شوه ځکه چې داحمدپلار سهارتلى او ماشام کورته راتلى داحمدمورهم مانه کرکه کوله ماسره هيڅ نه کينستله نوځکه هرڅه موهوسا کولاى شوه خو زړه کي مي هم ويره وه هم خوشالي زماژونديواځي يوقيامت وو چي تيريده داسي کس سره مي ژوندکوى چې زمادنيکه په عمر وو هغه ته په ليدلو مي زړه بديده خومجبوريت ورسره يوتخت کي ويدولم هره شپه به ديو بي روحه جسدپه څير وم او ورځ به مي په خپلو غمونو او بې وسيو په ژړا تيريدله داژوند نه يودوزخ اوعذاب وو داهرڅه دهغه شاهدله امله وه نوځکه خوشاله وم چې هغه هم زماپه څير عذاب وګوري او زماپه څېر ساده او بې ګناه نجونو ژوند نور تباه نشي په هرحال سهار وو پوليس کاکا ويل ته به خامخا راځې حجاب کي ځکه که

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

تاونه گوري کیدای شي پوهه شي نوماهم ومنله احمدماسره تلی که څه هم هرڅومره مي وویل چي مه ځه هسي نه په تاڅه وشي خوهغه نه منله ډیر غیرتمن هلک وو مور دواړه کورنه پټ ووتلو روان شو خوداځل دمخکي په څیر دشاهد دمرستي نه بلکي دهغه دسزالپاره وو ورغلو هغه ځاي ته پولیس کاکا هم وو دلیري مو ولیدل زنگونه مو وهلي وو یوبل سره موخبري کولي احمد لږ لیري ولاړ وو پولیس هم ساده جامو کي وه هیچانه پیژندل غوښتل مي احمد سره لږ خبري وکړم ورغلم داځل موهم داسي ځاي ټاکلی وو چي څوک نه وه

احمد : هیله راغله هیڅ نه ویریدله ډیره زړه وره اوپاکه نجلی وه ځکه خوماهرڅه ورسره ومنل هغي راته یوه کتابچه راکړه ویل که کورته لاړو بیرته به یي راکړي که نه بیابه یي ته پوره کړي وروسته خپله پوهیږې حیران شوم په خبره یي پوهه نشوم خوهغه بیرته خپل ځاي ته لاړه وخت ډیر په سختي تیریده نیم ساعت وخت تیرشو چي موټر راغلی ودریده داچي هیلي ډیرپټ حجاب کړی وو نوچانه پیژنده لږ ورنژدي شوه کله چې مي موټر ته سم وکتل بل څوک نه پخپله شاهد وو دسترگونه مي ورته اورونه غورځیدل ډیرورته غوصه وم خوهیلي هغه ته ځان داسي ښکاره کړ چي هغه دمسجونونجلی ده هغه هم دموټر دروازه خلاصه کړه هیلې لومړی شاوخوا وکتل داسي لکه ویریدلي چي وي خوکله یې چې مور ولیدلو زړه یي ډاډه شو موټرته وخته هغوي ترمنځ خبري کیدلي دهغي سره یوموبایل وو چي پولیس ورکړی وو نومور ټولو یي خبري اوریدلي هغه ورته دحجاب لري کولو وویل دمیني خبري یي شروع کړي خوهیلي حجاب لري نه که همداسي یي خبري ورو ورو کولي خوداځل شاهد نه وو ښکته شوی چي دوه خلک راغلل یو یې تور مخي وو یوبل هم ورسره وو کله چي یي غوښتل موټر ته وخیژي پولیس ټولو ته اشاره وکړه هیلي ژردروازه خلاصه کړه شاوخوانه څلور پولیس راټول شوه وسلې یي ورباندي ونیولي هیله هم په منډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

دپولیس کاکا خواته ورغله زه لږ شاته پټ ځای کې ولاړ وم پولیسو هغوي ته دتسلیم
چیغي وهلي هغوي هم لاسونه جګ کړه خوشاهد موټر کي وو نه کښته کیدي پولیسو
څوځلي دتسلیمیدو وویل خوهغه ناست و اخرپولیسو ویل که ښکته نشې ډزي کوو
نوهغه هم لاسونه لوړ کړي وه ورو موټر نه ښکته شو پولیس ورو ورو ورنژدې کیدل چې
ناڅاپه شاهد مخې ته رامنډې کړي پرپولیس کاکا یې وسله ونیوله ویل لیري شي که نه
داوژنم هیله دپولیس کاکا څنګ ته ولاړه وه پولیسو هغه دوه نیولي وه خوشاهد
دپولیس کاکا سرته وسله نیولي وه غوښتل یې وتښتي خوپولیسو وسلې نه ایښودي کله
چې پولیس کاکا غوښتل ډز وکړی شاهد ماشي ته ګوته وروړه ډز شو کله مې چې یوبل
ته وکتل شاهد په وینو لړلي پروت وو خوشاله شوم خوچې پولیس کاکا اوهیلي خواته
مې وکتل هیله په وینو کې پرته وه پوهه شوم چې هیله دپولیس کاکا مخې ته دریدلې
او مرمی په هغې لګیدلې پولیس کاکا هم ولاړ وو ټولو رامنډې کړي هغه خلکو لاسونه
یې شاته تړلي وه دپولیسو موټر ته یې پورته کړه ماوپولیس کاکا په هیلي غږونه کول
مخ مې ترینه لوڅ که لا ژوندۍ وه همداسې یې کتل وړه موسکایې وکړه او سترګې یې
پټې شوې پولیس کاکا چې یې کله لاس وکته نوپوهه شوم چې هیله نور ژوندۍ نه ده
ماوپولیس کاکا دواړو اوښکې تویولې امبولانس راغلې هیله یې پورته کړه زه هم
حیران وم چې څنګه مې پلارته ووایم خو زماپه ځای پولیس کاکا مې پلار او دهیلي
پلارته زنګ ووهه هغوي یې خبر کړه پولیس کاکا وویل چې ته په هیڅ نه یې خبر همدا
دهیلي غوښتنه وه چې پلار دوې دې پوهه نشي ته هغې سره دې پیښه کې وې هسې
نه ستاوپلار ترمنځ دې جنجال جوړ نشی ماهم ومنله دهیلي کورنۍ اوزماپلار دوې
ټول راغلل دپولیسو تهانې ته ټولو نه مې دهیلي دظلمونو په خاطر کرکه کیدله هغه
بې ګناه وه دوې ټول دهغې مجرمین دي لومړی شاهد چې خپله سزا یې ولیدله بیا
دهغې خپله کورنۍ اوزما پلار چې دهغې ژوند یې ورته په دوزخ بدل کړی وو څکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلۍ ژوند

خوهغه دمرگ په وخت کي په خندا ولاړه ځکه چې ژوند هغي سره ډير ظلمونه وکړه هيله مو خاورو ته وسپارل څو ورځي تيري شوي ډير خلک فاتحي ته راغلل ډول ډول مجلسونه کېدل دهيلي مور اوخور ډير ژړل د هغوي په دردډير ښه پوهيدم ځکه چې هغوي هم پوهيدلې چې هيله بې گناه وه دهيلي پلار هم ډير کمزوری شوی وو شايد اوس ډير پښيمانه وو خوهيڅ گټه يي نه کوله هيله نوره ژوندۍ نه وه هرڅه ختم شوه دهيلي کورنۍ هم نور نه راتلله زموږ کور هم نور عادي وو چاهيله نه يادوله يواځي زماډيره ياديدله هغه مي دخور په څير راته گرانه وه څوورځي وروسته مې دهيلې کتابچه ياد ته راغلل کله مي چې ولوستله همدا دژوند کيسه يي وه چي نوره برخه يي ما وليکه اوس پوهه شوم چي دهغي مطلب څه وو هيله زماپه نظر يوه اتله وه چې دداسي ظالمانو له منگولو نه خوشي شوه پرته له گناه نه يي سزاوليدله او دډيرو بې گناه نجونو ژوند يي وژغورلو خپل ژوند يي دانسانيت لپاره قربان که

پاي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library